

Az álkereszténység kora

2018 október 18. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Kemény szavak!

Ha a kurzushívők a tisztségükben maradnak, akkor a baloldali pozíciói konzerválódnak

(A történetben megemlített személyek nem a képzelet szülöttei, amennyiben a következő írásban bárki magára ismerne, gondolkodjon el saját életén és felfogásán!)

„Magyarországon ma háromféle embertípus lakik. Laknak itt először is cinikus gonosztevők, jósvádájú szélhámosok [...] és névleges keresztények [...] másodsor gerinctelen puhányok, kábult holdkórosok, minden sallangos frázist gyermekeken utáncsogók, hathályos szemfehérítők, felvett óvodások, a liberalizmus minden szolamától átítatott megpuhított napraforgók, minden szellőtől nyakukat behúzó, minden zizenésnél jobbra, balra, előre és hátra pislogatók, öt percnél messzebb nem gondolkozók, egy tál lencséért mindent odaadók. [...] És laknak itt végül [...] szorongószívű bús magyarok [...]” – írja 1920-ban a Szent István Társulat által kiadott Magyarország újjáépítése és a kereszténység című művében Bangha Béla jezsuita szerzetes, a „nagy sajtóapostol”.

Prohászka Ottokár püspök mellett Bangha Béla is a keresztény nemzeti kurzus – mely tulajdonképpen az Osztrák–Magyar Monarchia liberális ideológiai viszonyaira, valamint az 1918–19-es eseményekre, Károlyi Mihály és Kun Béla vérengzéseire adott válasz volt –, s azon belül annak egyik gondolati köre, az újkonzervativizmus egyik fő ideológiájának számított.

Magyarország újjáépítése és a kereszténység című könyvében, amelyet Bangha kortársai a keresztény nemzeti megújulás kézikönyvének tekintettek, három nagy esztétörténeti irányzatot (a liberalizmust, a szocializmust, és a kereszténységet) állít szembe egymással, s végül a kereszténységet látja egyetlen járható útnak a magyarság számára. E műve az újkonzervatív-keresztény gondolati kör – Prohászka Ottokár 1918 októberében megjelent Kultúra és terror című írása mellett – kulcskönyvének tekinthető.

A katolikus világnézet és az egészséges nacionalizmus (értsd: a nemzeti érdek élvonalba helyezése) szellemében Bangha fő céljai között szerepelt a liberális állameszmétől való függetlenedés (napjainkban ezt illiberalizmusnak nevezte egy közép-európai politikus), valamint a vörös destrukcióval szemben a magyarság létéért folytatott harc. Bangha szerint a reformkonzervativizmus útjáról, amelyet annak idején gróf Széchenyi István képviselt, a nemzet már régen letért, s három végzetes betegséget kapott, ezek a liberalizmus, a szabadságvesztés és a szocializmus.

Ebben a helyzetben a magyarság mellett álló legbiztosabb, leghatalmasabb erőként Istent, a vallást, a kereszténységet jelöli ki mint az egyetlen, biztos utat. Mivel Bangha Béla jezsuita szerzetes volt, a római katolikus egyház szerepét érthető módon kiemelten kezeli Magyarország újjáépítésének folyamatában, azonban szó sincs arról, hogy a magyarországi keresztény felekezetek közötti ellentétet mélyítette volna! Ennek a Bangha ellen a mai napig felhozott vádnak egyik cáfolata az atya Keresztény unió című műve, amelyet a keresztény felekezetek közötti párbeszéd gondolatának szellemében írt meg. Bangha további lényeges, a magyar történelem jelenlegi szakaszában is aktuális tana, hogy nem kurzuskeresztényekre, hanem igazi, lélekben keresztény emberekre van szükség, mert egyedül ők képesek arra, hogy újra felépítsék Magyarországot.

A Bangha Béla által említett álkeresztény embertípus kvintesszenciái jelenleg ugyancsak köztünk élnek. Néhányan közülük úgy is, mint a magyarországi egyházak vezető világi emberei, meg úgy is, mint volt politikusok és diplomaták, klasszikus, középjobbos megalkuvóként éppen a jobboldalt és a kereszténységet eltüntetni akaró baloldali személyek számára juttattak pénzüsségeket, valamint megszólalási, megjelenési és egyéb lehetőségeket. Ezek valójában a mindent és mindenkit eláruló kurzuskeresztény típusának mintapéldányai.

A rendszerváltozásokkor (néhol még napjainkban, a magát nemzetinek és kereszténynek mondó oldalakon is az SZDSZ-es „rendszerváltás” kifejezéssel találkozhatunk) egy magát középjobboldalinak mondó személyekből álló kormány került hatalomra, s ezzel, furcsa-áruló módon megkezdődött a nemzeti érdek és a keresztény Magyarország elárulása. A középjobbos ember típusa szerint minden ügyet mérsékelten, óvatosan, több ezerszer körbejárva kell megoldani. Eközben azonban majdnem minden esetben megváltozik az alaphelyzet, azaz elmúlik a lehetőség, amelyben az adott ügy megoldható lett volna. A körültekintés helyett a gyáva óvatosság marad, az eredményesség elmarad. Ez a kívülről és messziről óvatos, tetszetős hozzáállás a balos ellenzék (szocialisták, liberálisok) számára győzelmeiket fékenként készpénzt juttat, s ezt a történelmi folyamatot számtalan példával lehet bemutatni.

Egészen meglep? például, hogy a hónapok óta tartó, a kultúrharc körül fellobbant viták során magukat középboldalinak, nemzetinek és kereszténynek mondó személyek a nemzeti gondolat helyett a liberális és szocialista oldal mellé álltak. Ha jobban belegondolunk, valójában ez a két irányba játszó embertípus a legkártékonyabb, legveszélyesebb a nemzetre s annak megtartó kultúrájára nézve; még a baloldalnál is kártékonyabb. Méghozzá azért, mert a Prohászka Ottokár, Bangha Béla és Raffay Sándor evangélikus püspök által képviselt nézeteket széls?ségesnek állítja be, miközben pontosan azok a normálisak és természetesek. Kik ezek a személyek valójában? Jellemtelen átkeresztények.

Megdöbbszent?, hogy a Tokaji Írótábornak és a Magyar Írószövetségnek magukat középboldalinak mondó tagjai az els? világháborús évfordulók kapcsán a baloldalt támogató, a baloldal által készpénzen megvásárolt ember keresztény magyar típusának, Ady Endrének a nevével fémjelzik a nagy háborút s annak magyar vonatkozásait. Még mielőtt jönne a felcsattanás, hangsúlyozni szeretném, hogy senki nem mondta azt, hogy Ady Endrét, ezt az egyébként igen tehetséges és tragikus sorsú magyar költőt ki kellene venni a magyar kultúrából! De azért talán mégse a katonaságot egész életében betegesen, rettegve kerül?, a frontot közelr?l soha nem látó s rendre a feleségének köszönhet?en elkerül? Ady Endrével kellene fémjeleznünk az els? világháború magyar vonatkozásait!

Van nekünk olyan költ?nk is, aki odaveszett az els? világháborúban, miközben Ady szabadk?m?ves barátaival a kávéházakban melegedett. Ott van például Gyóni Géza, kinek Csak egy éjszakára cím? versét sehol nem dívik mostanában idézni az els? világháború kapcsán, de Ady Endrét annál inkább. Miért, miféle érdekt?l vezérelve, milyen alapon? És nem, nem csupán gróf Tisza Istvánról írt versei és egyéb írásai alapján ítéljük meg Ady Endrét, nem: egész életm?ve alapján! El kellene olvasni Raffay Ern? könyveit, amelyekben bizony ez történik meg, s a költ?r?l mindennek alapján megállapítható tények mindennél többet mondanak. Ahogyan az is, hogy magukat középboldalinak mondó, a baloldallal kokettáló személyek a migránsáradattal és az iszlámmal szemben Ady Endrével fémjelzik a magyar kultúrát, annak szent, megtartó erejét. Más magyar költőt nem találtak e célra? Csak olyat, aki a magyar nép megújulását egy másik, a Magyar Királyságba akkoriban bevándorolt népcsoporttal való összeolvadással, új népet létrehozva (!) vélte biztosítottak látni? Igen, Ady Endre volt az, Korrobori cím? írásában.

A szabadk?m?ves Ady Endrével kapcsolatban a Pet?fi Irodalmi Múzeum (PIM) néhány évvel ezel?tti szabadk?m?ves-kiállítása jut most eszembe, amely gyalázat még E. Csorba Csilla f?igazgatósága idején esett meg: mivel már akkor Csinszka-könyveimet készítettem, érdekl?dve látogattam meg a PIM Csinszka-kiállítását, s megdöbbenve láttam, hogy az ugyanabban az intézményben megtekinthet? Magyar írók az els? világháborúban cím? kiállításon szabadk?m?ves költemények állítottak ki, természetesen Ady Endrét központi figurává téve.

Elgondolkodtató, hogy a baloldaltól nem, a magát középboldalinak mondó – tehát látszólag baráti – személyek és társaságok részér?l viszont annál inkább kapja a módszeres és igen jellemtelen támadásokat és gy?lölködések az, aki a fenti tényeket ki meri mondani. Nem elég csupán nemzetinek és kereszténynek mondani magunkat. Lélekben is annak kell lenni. Máskülönben semmi értelmük a nagy szavaknak.

Az átkeresztény és álnemzeti hazugságokra épül? alapok nem lesznek tarthatók, össze fognak omlani, már csak azért is, mert – mivel nem igazak – építeni nem lehetséges rájuk. S bizony a valóban keresztény nemzetállam megteremtése személyi változásokkal is jár, ugyanis ha a kurzuskeresztények pozícióban maradnak, akkor ezzel a baloldal pozíciói megmaradnak, így nem építhet? fel a keresztény Magyarország.

Vastag Andrea

A szerz? irodalomtörténész

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájkszámít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló